

Posudek oponenta habilitační práce

Masarykova univerzita	
Fakulta	filozofická
Obor řízení	klasická filologie
Uchazeč	<i>Mgr. Petra Mutlová, M.A., Ph.D.</i>
Pracoviště uchazeče	Ústav klasických studií FF MU
Habilitační práce	<i>The Case of the Other Hussites: Revisiting a Historiographical Construct of the Czech Reformation</i>
Oponent	doc. PhDr. Helena Krmíčková, Dr.
Pracoviště oponenta	Masarykova univerzita

Petra Mutlová

The Case of the Other Hussites: Revisiting a Historiographical Construct of the Czech Reformation (habilitační práce)

V pověření, které dává FF MU k vypracování oponentského posudku na habilitační práce, je obsaženo doporučení popisně neshrnovat obsah spisu, ale kriticky se zaměřit na několik bodů v rámci kritérií věcných (relevantnost tématu pro daný obor; preciznost, jasnost a zřetelnost formulace problému; přínos práce a srovnání s badatelským okolím domácím i zahraničním) a kritérií metodologických a formálních (adekvátnost zvolené metody; úroveň zpracování; naplnění formálních – jazykových, citačních aj. – požadavků).

Na některé body není ale jen jediná odpověď. Mám-li se vyjádřit k relevantnosti tématu pro daný obor, pak nemohu pouze napsat, že práce P. Mutlové má velký význam pro latinskou medievistiku, která, jak zní její definice, se zabývá studiem latinských literárních památek. Tak jak má latinská medievistika interdisciplinární charakter, je tato práce relevantní i pro středověké dějiny, duchovní dějiny a dotýká se řady dalších oborů. Nadto bych chtěla podotknout, že v dnešní době, kdy je u nás i v zahraničí raná česká reformace chápána jako první fáze reformace světové, práce P. Mutlové rozkrývá problematiku, která spoluvytvářela identitu západní civilizace.

Zájem o drážďanskou školu nebo jen její některé příslušníky můžeme pohodlně sledovat z předložené práce, kde je toto téma důkladně rozebráno. Od vydání prvního z důležitých pramenů F. M. Pelclem před téměř 230 lety se tématu chopili přední historikové 19. století, naši i němečtí, výsledky jejich prací pak začaly být korigovány už na začátku 2. desetiletí 20. století. Další impuls dávají Jana Nechutová a Howard Kaminsky od 60. let minulého století. V našem století pak začíná psát novou kapitolu Petra Mutlová. Její zájem vychází od studia a edičního zpřístupňování děl Mikuláše z Drážďan, v čemž se postavila po bok J. Sedláka, a zejména J. Nechutové, H. Kaminskyho, R. Cegni, zašla však dále než její předchůdci – drážďanskou školu uchopila v její komplexnosti a rozšířila dosavadní znalosti nejen o dvou nejvýznamnějších „německých husitech“ (použijeme-li označení F. Machilka) kteří u Černé růže působili, tedy o Mikulášovi z Drážďan a Petrovi z Drážďan, ale využila všechny prameny naše i zahraniční k tomu, aby přiblížila i její další příslušníky, méně známé jak z pramenů, tak i z literatury. Nutno poznamenat, že část z užitých pramenů dohledala až P. Mutlová. Ve své práci si autorka položila řadu otázek, které dosavadní historiografie dosud neřešila, a na tyto otázky dává své odpovědi; otázky a odpovědi jasné, zřetelné a precizně formulované. Ve srovnání s dosavadním badáním tak posunula naše znalosti mnohem dále. Zdá se, že při současné znalosti pramenů je tak otázka drážďanské školy téměř vyčerpána. Píšu-li o současné znalosti, znamená to, že už se asi nedočkáme nějakého tak šťastného rukopisného nálezu, který se podařil Juttě Fliege v dessavské knihovně, jenž by nám osvětlil dosud neznámou kapitolu ze života Mikuláše z Drážďan. A užívám-li spojení „téměř vyčerpána“, narážím na to, že každá nová kritická edice (a na přípravě těchto edicí se vydatně podílí i dr. Mutlová), přinese alespoň drobný střípek do mozaiky našich znalostí.

Jak již bylo předesláno, význam práce Petry Mutlové se projevuje v medievistických oborech různých denominací. Autorka tedy musela spojit metodologické přístupy vícero oborů. Mne osobně nejvíce zaujalo (což užívám pouze jako *pars pro toto*), jak do své práce zapojila výsledky svých kodikologických bádání a jakým inovátorským způsobem je využila pro prokázání svých teorií. K těmto kodikologickým bádáním využitým pro rozšíření našich znalostí o rozšíření literární tvorby Mikuláše z Drážďan musím dodat, že každý řádek s údajem o rukopisu a příslušných foliích znamená hodiny práce nad rukopisy a katalogy knihoven. Když jsem se zamýšlela nad odpovědí na otázku metodologie, nemohl se mi nevybavit Václav Novotný, který ve svých svazcích Českých dějin pracoval metodou využití všech pramenů a veškeré literatury. Před oním více než stoletím to bylo možné. Petra Mutlová prokázala, že v rámci řešení dílčího problému (i když je značně široký) to je možné i dnes.

V předložené práci tak nalézáme naplnění kritérií čistě vědeckých formou přístupnou i těm, kteří se zrovna na obory, jichž se práce dotýká, nespécializují. Práce je napsána v angličtině, což je dáno nejen tím, že Masarykova univerzita tento jazyk preferuje, ale zejména tím, že dr. Mutlová absolvovala své druhé doktorské studium v angličtině na zahraniční univerzitě a publikování odborných příspěvků v tomto jazyce je pro ni stejně běžné (ne-li ještě běžnější) než publikování v češtině. Citace jsou úplné a přesné.

Dotaz mám pouze k soupisu Mikulášovy literární pozůstalosti. Akceptuji zde veškeré autorčiny změny proti předchozímu soupisu H. Kaminskyho, ale otazník mi zůstal nad mikulášovským rukopisem NK IV G 15 a jeho dodatky za *Collecty*. Jde zde o dosud neevidovaná Mikulášova díla?

Mohu tedy přistoupit k závěrečné části formuláře, který má oponent naplnit.

Habilitační práce Petry Mutlové splňuje požadavky standardně kladené na úroveň habilitačních prací v oboru klasická filologie.

V Brně 12. 12. 2018

doc. PhDr. Helena Krmíčková, Dr.
FF MU